

CRESCENDO

FESTSPILLENE
I BERGEN

PROGRAM
KR 20

HÅKONSHALLEN

FREDAG 26. MAI KL 19:30

ONSDAG 31. MAI KL 19:30

Crescendo

BERGEN
INTERNATIONAL
FESTIVAL

24. MAI — 07. JUNI
2017

Bilder fra Festspillene i Bergen, Oslo-Filharmonien og Crescendo 2016

CRESCENDO

- et mentorprogram for unge klassiske musikere i regi av
Festspillene i Bergen, Barratt Due musikk-institutt og
Oslo-Filharmonien.

www.crescendo-music.no

Crescendo er et historisk samarbeid mellom Barratt Due musikk-institutt, Festspillene i Bergen og Oslo-Filharmonien med formål å tilrettelegge for koblinger mellom morgendagens unge, klassiske utøvere og profesjonelle, nasjonale og utenlandske utøvere på høyeste nivå. Gjennom personlige møter, samspill og felles konsertopplevelser med mentorene, styrkes de unge talentenes selvbevissthet og kunstneriske identitet.

Crescendo består av tre delprogrammer rettet mot unge solister, unge kammergrupper og unge orkestermusikere (Ung Filharmoni).

Mentorer i solist- og kammermusikkprogrammet 2017:
Alisa Weilerstein og Jonathan Biss

Deltakere i solist- og kammermusikkprogrammet 2017:
Guro Kleven Hagen, Eivind Holtsmark Ringstad, Sonoko Miriam Welde,
Kian Soltani og Opus13

Prosjektet støttes av Trond Mohn, Bettina Ford Jebsen, Hans Peter Jebsen, Sparebankstiftelsen DNB,
Dextra Musica og Talent Norge.

CRESCENDO

Alisa Weilerstein & Jonathan Biss

HÅKONSHALLEN

Fredag 26. mai kl 19:30
Friday 26 May at 19:30

Varighet: 1 t 40 min inkl. pause
Duration: 1:40 including interval

Alisa Weilerstein cello

Jonathan Biss piano

Guro Kleven Hagen fiolin *violin*

Opus13

Sonoko Miriam Welde fiolin *violin*

Edvard Erdal fiolin *violin*

Michael Grolid bratsj *viola*

Frida Tharaldsen Skaftun cello

ROBERT SCHUMANN (1910–1856)

5 Stücke im volkston *Five Pieces in Folk Style*, op. 102

LUIGI BOCCHERINI (1743–1805)

Kvintett i E-dur *Quintet in E major*, op. 11:5

ROBERT SCHUMANN (1810–1856)

Fantasiestücke *Fantasy Pieces*, op. 73

Pause *Interval*

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770–1827)

Pianotrio i h-moll, «Erkehertug» *Piano Trio in B major*,
'Archduke', op. 97

Introduksjon ved Magnus Andersson kl 18:55

Introduction in Norwegian by Magnus Andersson at 18:55

Lytt til mottakeren

For å skjønne hva kveldens fire verk uttrykker kan vi ikke bare se på hva komponistene har forsøkt å si, men også til hvem de har sagt det til. Verkene er nemlig skrevet for fire forskjellige typer publikum.

Boccherinis kvintett

Da Luigi Boccherini skrev sine kvintetter var det å være komponist nærmest ensbetydende med å jobbe for kirken eller hoffet. Komposisjonene var bruksmusikk og de skulle behage. Derfor er musikken elegant uten de store overraskelsene, og den er heller ikke uttrykksmessig krevende. Det var vanlig å gjerne skrive flere verk samtidig, og Boccherinis op. 11 består av seks kvintetter. Komponisten arbeidet for Don Luis, broren til Karl III av Spania. Kvintettene ble skrevet for Font-kvartetten, men fordi Boccherini selv ønsket å spille verket er det to cellostemmer. Dermed kan celloene ha tydeligere melodiske funksjoner enn bare å spille en harmonisk underbyggende bass-stemme, som var vanlig på den tiden. Tredjesatsen er kjent og brukt i populærkultur, ofte for å uttrykke noe høyverdig og elegant. Førstefiolinen har en melodi der mange toner er synkoperte (betoninger mellom taktslagene), og det skaper den melodiske spensten. Bratsjen og celloene bidrar til det elegante gjennom å spille pizzicato, og andrefiolinen gir satsen et rytmisk driv gjennom et raskere sekstendelsakkompagnement.

Beethovens «Erkehertugtrio»

Beethoven hadde aldri fast ansettelse som komponist, og han kalles dermed ofte for den første frie komponisten. Komposisjonens tilhaver er en dedikasjon til vennen, komposisjonsstudenten og støttespilleren erkehertug Rudolf av Østerrike. Selv en «fri» komponist lever ikke i et vakuum, men må skrive musikk for et betalende publikum. Likevel, et vesentlig prosjekt for komponister på begynnelsen av 1800-tallet var å finne selvstendige og unike uttrykk. Ingen annen komponist gjennom historien har presset harmonisk og formmessig utvikling så langt fra sin tids normer som Beethoven. Dette merker vi særlig i de såkalte gjennomføringsdelene i sonatesatsformer (første sats i denne trio). Der skal temaene bearbejdes og den utvidede harmonikken er en viktig grunn til at dette tematiske diskusjonsarbeidet kan ta mer kompliserte

veier. Beethoven modulerer nemlig toneartene lenger og lenger vekk fra hovedtonearten. Han presset eksperimentene og de store formene så langt at folk tenkte han var gal eller stormannsgal eller begge deler.

Schumanns miniatyrer

Med Beethoven ble «kunstnergeniet» etablert i musikken. I litteraturen var fragmentet en helt essensiell romantisk form. For musikkens del kan det oversettes til små karakterstykker som uttrykker et inspirert øyeblikk av innsikt. Kunsten ble sett på som den høyeste erkjennelsesformen som kunne avdekke verdens dypeste beskaffenhet. Schumann var en mester i å skrive i de små formatene, og op. 73, «Fantasistykkene», er noe av det mest uttrykksfulle han har skrevet.

Schumann kunne sikkert fått diagnosen bipolar i dag. Han skrev de fleste av komposisjonene sine i løpet av noen få spredte og intense år av kompositorisk raptus. Mellom disse tidene var han ofte deprimert, og andre gangen han kastet seg i Rhinen lyktes han med å ta livet av seg. Hans musikk spenner ofte mellom det intro- og ekstroverte, mellom tilbakeholden ettertanke og uhemmet følelsesuttrykk eller kanskje mellom kontemplative harmoniske fantasier og kaotisk overlesede stykker. De tre stykkene i op. 73 er på en måte variasjoner av lignende uttrykk. Alle har lyriske melodier, men der ligger samtidig en uro i klaverstemmen som en komplimenterende kontrast til lyrikken i melodien. De to første stykkene finner ro og avsluttes med en form for hvile. Det siste stykket heiser imidlertid flagget til topps for det dramatiske uttrykket, og satsen avsluttes med stor virtuositet.

Både op. 73 og op. 102, «Fem stykker i folketone», ble skrevet i 1849. Op. 102 representerer en mindre fremtredende del av Schumanns musikk, nemlig der han uttrykker nasjonalromantikkens bruk av folkemusikkelementer i musikken. Disse stykkene er noe mindre kompliserte i uttrykket enn op. 73. De mangler det synkrone spennet mellom lyrikk og dramatik, og er mer stemningsbilder enn emosjonelle dypdykk.

Tekst: Magnus Andersson

Listen to the recipient

In order to understand what the four works on this evening's programme express we need to look not only at what the composers have attempted to express but also at to whom they have said it. The works are actually written for four different kinds of audience.

Boccherini's Quintet

When Luigi Boccherini composed his quintets, being a composer was more or less tantamount to working for the church or for the palace. Compositions were for consumption, and were expected to give pleasure. Therefore the music is elegant without surprises, and makes few demands on the listener. It was common to write several works at one time; Boccherini's opus 11 consists of six quintets. He was working at the time for Don Luis, the brother of Charles III of Spain, and wrote the quintets for the Font Quartet, but with a second cello part so that he could join them. Thus the cello parts are not mere bass lines as generally found in quartets of the time, but are more melodic than usual. The minuet movement of this quintet has been used extensively in popular media, often depicting elegance in high society. The syncopation in the first violin creates melodic tension, while the pizzicato of the viola and cellos provides an elegant background and the second violin accompanies at double speed, giving the piece its rhythmic drive.

Beethoven's 'Archduke' Trio

Beethoven was never in the employ of a patron, and is therefore sometimes referred to as the first freelance composer. The nickname of this work comes from its dedication to Archduke Rudolf of Austria, an amateur pianist and a patron, friend, and composition student of Beethoven – even a freelance composer has to write music for a paying audience. It was vital for early nineteenth century composers to find their own unique and independent style. No other composer ever pushed harmonic and formal development as far from the norms of the time as Beethoven. This is particularly noticeable in his sonata form development sections, as in the first movement of this trio. The thematic discourse becomes more complex as harmonic freedom grows. Beethoven modulates further and further

from his original key – pushing his experiments in form and harmonics so far that he was considered either a megalomaniac or mad – or both.

Schumann's miniatures

The concept of the 'artistic genius' came into being with Beethoven. In literature the fragment was a typical genre of the Romantic style. The equivalent in music is the small character piece expressing an inspired moment of insight. Art was regarded as the highest form of cognition, capable of revealing the deepest secrets of nature. Schumann was a master of the small format, and his opus 73 Fantasy Pieces are amongst the most expressive music he ever composed.

Today Schumann would most likely have been diagnosed as bipolar. He wrote most of his compositions in the course of an occasional few intense years of crazed composition. Between times he was often depressed, and the second time he threw himself into the Rhine he succeeded in taking his own life. His music ranges from the introvert to the extrovert, from reserved contemplation to unbridled emotion – or perhaps from contemplative harmonic fantasies to chaotically overloaded pieces. The three pieces in opus 73 are in a way variations on similar themes. All have lyrical melodies, which contrast with and complement the underlying unrest in the piano accompaniment. The final piece however hoists the flag for dramatic expression, and ends the work with great virtuosity.

Both the opus 73 Fantasy Pieces and the opus 102 Pieces in Folk Style were composed in 1849. Opus 102 represents a less prominent aspect of Schumann's music: a national romantic use of folk music elements. These pieces are somewhat less complex than opus 73, lacking the synchronous tension between the lyric and the dramatic, and contributing atmospheric images rather than emotional immersion.

Text: Magnus Andersson

English version: Roger Martin

Weilerstein, Biss & unge solister

HÅKONSHALLEN

Onsdag 31. mai kl 19:30
Wednesday 31 May at 19:30

Varighet: 1 t 10 min inkl. pause
Duration: 1:10 including interval

Alisa Weilerstein cello
Jonathan Biss piano

Guro Kleven Hagen fiolin *violin*
Eivind Holtsmark Ringstad bratsj *viola*
Kian Soltani cello

Opus13

Sonoko Miriam Welde fiolin *violin*
Edvard Erdal fiolin *violin*
Michael Grolid bratsj *viola*
Frida Tharaldsen Skaftun cello

ANTON ARENSKIJ (1861–1906)
Strykekvartett nr. 2 *String Quartet no. 2*, op. 35

ARNOLD SCHÖNBERG (1874–1951)
Verklärte Nacht *Transfigured Night*, op. 4

ANTONÍN DVOŘÁK (1841–1904)
Pianokvintett nr. 2 *Piano Quintet no. 2*, op. 81

Introduksjon ved Magnus Andersson kl 18:55
Introduction in Norwegian by Magnus Andersson at 18:55

Romantikkens forskjellige ansikter

Kveldens tre verk er alle romantiske eller senromantiske, og komponert innenfor et tidsspenn på 13 år. Likevel representerer de tre verkene ganske ulike aspekter av romantikken.

Dvořáks nasjonalisme

Den romantiske tidsepoke er uløselig knyttet til nasjonalismen. Slagordet «tilbake til naturen» betød i utvidet forstand å søke tilbake til opprinnelsen, til folkets kultur, og eksempelvis Griegs kompositoriske virksomhet kan ses i dette perspektivet. Utenfor det tysk-østerrikske området var nasjonalistiske innslag i musikken nesten regelen heller enn unntaket. Antonín Dvořák pleide å si: «Jeg liker å lære fra fugler, blomster og trær, fra Gud og fra meg selv,» og: «Jeg er hva jeg er: En ydmyk böhmsk musiker.» Han lærte selvfølgelig fra de store i den tysk-østerrikske tradisjonen, men hans musikk var samtidig tydelig forankret i den nasjonale musikkarven. Han brukte former fra folkemusikken, og lot seg også inspirere til å skrive egne melodier i folkemusikkstil.

Kvintetten følger en klassisk dramaturgi. Førstesatsen er en sonatesatsform uten særlige nasjonalistiske innslag. Så følger den rolige satsen, en slavisk tradisjonell sang som kalles «Dumka». Ordet betyr «tanke», og en dumka er ofte ettertensksom og melankolsk. Dette blir avbrutt av mer livlige partier, før den rolige dumkaen igjen vender tilbake etter hvert avbrudd. Som tredjesats finner vi en «Scherzo» formet som en «Furiant». Begge er raske satser som går i tretakt, men scherzobegrepet hører den vestlige kunstmusikken til, mens furianten er en rask tsjekkisk dans. Satsen har en langsommere trio-del som er basert på furiant-temaet. Til slutt har vi en rondo der hoveddelens tema er et eksempel på en melodi i folkemusikkstil.

Arenskij – ved siden av nasjonalismen

Russiske Anton Arenskij skrev musikk i en tradisjonell kontinental stil, og det gjorde han i en tid der den løst sammensatte komponistgruppen «De Fem» var svært innflytelsesrik. Deres prosjekt var å skape en unik russisk musikk

innenfor den klassiske tradisjonen. Arenskijs kontinentale holdning til komposisjonsfaget gjorde at han kom i konflikt med sin lærer ved St. Petersburgkonservatoriet, Rimskij-Korsakov, som uttalte at Arenskij «raskt ville bli glemt». Arenskij ble imidlertid komposisjonslærer ved Moskvakonservatoriet, og fikk studenter som Aleksandr Skrjabin og Sergej Rachmaninov. Idag blir hans komposisjoner i økende grad spilt, så han er langt fra glemt.

I Moskva ble Tsjajkovskij læremesteren til Arenskij. Kvartetten, som ble skrevet rett etter Tsjajkovskijs død, har ikke den vanlige besetningen (med to fioliner, bratsj og cello), men derimot to celli istedenfor to fioliner. Kanskje celloenes mørke farger synger en lamento til den gamle læreren og vennen. Kvartetten har mange russiske temaer, uten å nødvendigvis klinge «russisk» slik Rimskij-Korsakov ønsket det. Førstesats er basert på en russisk salme. Andresats er en variasjonssats over temaet fra «Legende» fra Tsjajkovskijs «16 sanger for barn». Finalen åpner med et requiem-tema. Dette tema blir så avløst av en folkevis, det såkalte «Slava-temaet», presentert som en fuge, før satsen tilslutt eskalerer i virtuose kaskader rundt Slava-temaet.

Schönbergs «Drømmetydning»

Romantikken i musikken handler ikke bare om de romantiske ideene, men minst like mye om komposisjonsformer og harmonikk. Dette kan rettferdiggjøre at vi snakker om romantikk langt etter at epoken var erstattet av andre -ismer i litteraturen og den generelle idéhistorien. Da Schönberg skrev sin *Verklärte Nacht* skviset han de siste dråpene ut av tonal harmonikk. Harmonikken var tidligere ikke bare grunnlaget for musikkens generelle klang og stemning, men man bygget musikkens storform utfra harmoniske progresjoner. *Verklärte Nacht* er et forvarsel om slutten for harmonikkens funksjon. Dette går parallelt med at man generelt setter spørsmålsteget ved sannheter, slik som eksempelvis Freud gjorde. Hans «Drømmetydning» utkom samme år som *Verklärte Nacht*.

Verklärte Nacht er basert på et dikt av Richard Dehmel. En mann og en kvinne går gjennom en skog i måneskinn, noe som også er et bilde på å gå inn i menneskets psyke. Hun avslører at hun er gravid, og han velger å ta til seg barnet som sitt. Moralene er åpenbart også i endring.

Tekst: Magnus Andersson

The various faces of Romanticism

The three works this evening were composed within a period of thirteen years, and all are romantic or late romantic works. Nevertheless they represent three very different aspects of the romantic period.

Dvořák's nationalism

The romantic era is inextricably connected with nationalism. The motto 'back to nature' involved searching for origins, for the culture of the people, and Grieg's work as a composer may be seen in this light. Outside the Austro-German empire nationalistic elements in music were more the rule than the exception. Antonin Dvořák used to claim: 'I like to learn from birds, flowers and trees, from God and from myself,' and further: 'I am what I am: a humble Bohemian musician.' Of course he learned from the greats of the Austro-German tradition, but his music was at the same time firmly anchored in the national musical heritage. He used forms from folk music, and was also inspired to write tunes in folk style himself.

The quintet follows classical dramaturgy: the first movement in sonata form has little nationalistic content. The slow second movement is a traditional Slavic song called 'Dumka', meaning 'thought'. A dumka is often reflective and melancholic. It is interrupted by fast, happy interludes but returns, each time with a richer texture. The third movement is a Scherzo in the form of a Furiant. Both scherzo and furiant are fast and in 3/4 time, but the scherzo belongs to the world of art music, while the furiant is a fast Czech dance. The theme of its slower trio is based on the furiant theme. The main theme of the Finale, a rondo, is an example of Dvořák's own invention in folk style. Arensky – alongside nationalism

The Russian composer Anton Arensky wrote music in traditional continental style at a time when the loosely connected group of composers known as 'The Five' was highly influential. Their task was to create uniquely Russian music within the classical tradition. Arensky's continental attitude to composition brought him into conflict with his teacher at the St Petersburg Conservatoire, Rimsky-Korsakov, who postulated that Arensky

would 'quickly be forgotten'. However, Arensky went on to become a composition teacher at the conservatoire, his students including Alexander Scriabin and Sergei Rachmaninov. His works are gaining popularity over recent years, so he is far from forgotten.

In Moscow Tchaikovsky took over as Arensky's teacher. The quartet, composed immediately after Tchaikovsky's death, deviates from standard instrumentation, with two cellos instead of two violins. The lower register suggests a lament for his friend and teacher. The quartet contains many Russian themes without the 'Russian' sound that Rimsky-Korsakov sought. The first movement is based on a Russian Orthodox psalm. The second is a variation movement on the 'Legend' theme from Tchaikovsky's Children's Songs opus 54. The finale opens with a theme from a Russian funeral mass, which gives way to a patriotic folk song – the Slava theme – presented as a fugue, concluding with escalations in virtuoso cascades around the same theme.

Schönberg's interpretation of dreams

Romanticism in music derives not only from romantic ideas, but at least as much from musical form and harmonies. This makes it possible to refer to romanticism long after the romantic era had been replaced by other isms in literature and the arts. When Schönberg composed his Verklärte Nacht (Transfigured Night), he was wringing the last drops out of tonal harmony. Harmony had been not only the foundation of the sound and mood of music, but harmonic progressions had also been the building blocks of major forms. Transfigured Night is a forewarning of the demise of functional harmony. This occurs in parallel with querying accepted truths, as Freud did. His The Interpretation of Dreams was published in the same year as Transfigured Night.

Transfigured Night is based on a poem by Richard Dehmel. A man and a woman walk through a wood in the moonlight – also an image of delving into the human psyche. She admits that she is pregnant, and he chooses to accept the child as his own. Morals were obviously also in a state of change.

Text: Magnus Andersson

English version: Roger Martin

Crescendo-mentorer

Crescendo mentors

Foto: Jamie Jung

Den amerikanske cellisten **Alisa Weilerstein** er anerkjent for sin spillestil som kombinerer intensitet, spontanitet og følsomhet. Hun ble i 2010 invitert av Daniel Barenboim og Berlin-filharmonikerne til å spille Elgars cellokonsert i orkesterets årlige Europakonzert. Hun har opptrådt med de største orkestrene i USA og Europa med dirigenter som Pablo Heras-Casado, Gustavo Dudamel, Sir Mark Elder, Christoph Eschenbach, Paavo Järvi, Zubin Mehta, Matthias Pintscher, Yuri Temirkanov, Juraj Valcuha og Osmo Vänskä. I 2016/17-sesongen urfremfører Alisa Mattias Pintschers nye cellokonsert med Boston Symphony Orchestra. Andre høydepunkt inkluderer opptredener med Kungliga Filharmonikerna, Sydney Symphony, Rundfunk Sinfonieorchester Berlin, Lausanne kammerorkester og Orquesta Sinfonica de Galicia. Alisa returnerer også til BBC Proms denne sesongen for å gjøre den britiske førstegangsfremføringen av Dusapins *Outscape*.

The American-born cellist **Alisa Weilerstein** has attracted attention worldwide for her natural virtuosity, intensity of her playing and the spontaneity and sensitivity of her interpretations. In 2010, she was invited by Daniel Barenboim and the Berlin Philharmonic to play the Elgar concerto in the orchestra's annual Europakonzert. She has appeared with all of the major orchestras throughout the United States and Europe with conductors including Pablo Heras-Casado, Gustavo Dudamel, Sir Mark Elder, Christoph Eschenbach, Paavo Järvi, Zubin Mehta, Matthias Pintscher, Yuri Temirkanov, Juraj Valcuha and Osmo Vänskä. The 2016/17 season sees Alisa give the world premiere performance of Matthias Pintscher's new concerto with the Boston Symphony Orchestra. Other highlights include performances with the Stockholm Philharmonic, Sydney Symphony, Rundfunk Sinfonieorchester Berlin, Lausanne Chamber Orchestra and the Orquesta Sinfonica de Galicia. Alisa also returns to the BBC Proms this season to perform the UK's premiere of Dusapin's *Outscape*.

Foto: Benjamin Ealovega

Jonathan Biss kommer fra en profesjonell musikerfamilie. Foreldrene Miriam Fried og Paul Biss er begge fiolinister, og bestemoren, russiske Raya Garbousova, var en av de første kjente kvinnelige cellister. Jonathan studerte ved Indiana University hos Evelyne Brancart og ved Curtis Institute of Music i Philadelphia hos Leon Fleischer. Som 20-åring gjorde han sin konsertdebut i New York ved Y's Tisch Center for the Arts, og sin debut med New York Philharmonic med Kurt Masur. I nesten to tiår på konsertscenen har Biss bygget relasjoner med orkestre, konserthus og festivaler verden rundt. Biss fortsetter sitt nyeste Beethoven-prosjekt, *Beethoven/5*, hvor Saint Paul kammerorkester har gitt fem komponister i oppdrag å skrive nye klaverkonserter inspirert av Beethovens fem klaverkonserter. Siden 2010 har Biss vært fakultetsmedlem ved Curtis Institute of Music, der han ledet det første åpne virtuelle klasserommet hos et klassisk musikkonservatorium.

***Jonathan Biss** was born into a family of professional musicians. His parents, Miriam Fried and Paul Biss, are both violinists, and his paternal grandmother, Russian Raya Garbousova, was one of the first well-known female cellists. After training at Indiana University with Evelyne Brancart, Biss entered the Curtis Institute of Music to study with Leon Fleisher. At 20, he made his New York recital debut in 2000 at the 92nd Street Y. In early 2001 he performed with the New York Philharmonic under the baton of Kurt Masur. In the course of nearly two decades on the concert stage he has forged relationships with the orchestras, concert halls and festivals all over the world. Biss continues his latest Beethoven project, *Beethoven/5*, for which the Saint Paul Chamber Orchestra has co-commissioned five composers to write new piano concertos, each inspired by one of Beethoven's. He joined the piano faculty at the Curtis Institute of Music in 2010, and led the first massive open online course (MOOC) offered by a classical music conservatoire.*

Crescendo-solister

Crescendo soloists

Foto: Cathrine Dokken

Guro Kleven Hagen (f. 1994) kommer fra Fagernes i Valdres, og har studert ved Barratt Due musikk institutt hos Stephan Barratt-Due og Alf Richard Kraggerud. Hun har fått mesterklasseundervisning av blant andre Sarah Chang, Ana Chumachenko, Mauricio Fuks, Ida Haendel, Boris Kuschnir, Dora Schwarzborg og Pavel Vernikov. Kleven Hagen har opptrådt i blant annet Wigmore Hall, ved Festspillene i Bergen, Verbier Festival Academy og Oslo kammermusikkfestival, og har vært solist med flere symfoniorkestre i Norge, Tyskland og Russland. Kleven Hagen vunnet en rekke priser: I 2013 fikk hun Statoils talentstipend innen klassisk musikk og i 2014 mottok hun Arve Tellefsens musikkpris. Guro har nettopp avsluttet studiene hos Antje Weithaas ved Hochschule für Musik Hanns Eisler i Berlin.

***Guro Kleven Hagen**, born 1994, trained at the Barratt Due Institute of Music in Oslo with Stephan Barratt-Due and Alf Richard Kraggerud. She has attended master classes with Sarah Chang, Ana Chumachenko, Mauricio Fuks, Ida Haendel, Boris Kuschnir, Dora Schwarzborg and Pavel Vernikov. In addition to winning several awards she received the 2013 Statoil talent scholarship in classical music and the Arve Tellefsen Musicians Prize the following year. Kleven Hagen has performed at Wigmore Hall, the Bergen International Festival, the Verbier Festival Academy and the Oslo Chamber Music Festival, and has been a soloist with several symphony orchestras in Norway, Germany and Russia. She recently finished her studies at the Hanns Eisler School of Music Berlin with Antje Weithaas.*

Eivind Holtmark Ringstad (f. 1994) begynte å spille fiolin i femårsalderen, men gikk som 14-åring over til bratsj. I 2011 representerte han Norge i festivalen Rising Stars of Kremlin. Ringstad har vunnet priser under Ungdommens Musikkmeesterskap, NRKs solistkonkurranse Virtuoso og Den norske solistpris, samt førstepris og tittelen Eurovision Young Musician 2012. I 2013 ble han tildelt Arve Tellefsens

musikkpris, samt Karolineprisen, og gjorde sin solistdebut med Oslo-Filharmonien. Eivind mottok nylig Borletti-Buitonistipendiet, som den tredje norske artisten noensinne. Han har gjestet Festspillene en rekke ganger. Han ble i 2016 valgt ut til BBCs program for musikk talent, New Generation Artists Scheme.

Foto: Nikolaj Lund

Eivind Holtmark Ringstad, born 1994, started playing the violin at the age of five, but at the age of 14 he chose the viola as his main instrument. He represented Norway in the 'Rising stars of the Kremlin' Festival in 2011. Ringstad has won prizes at the Norwegian Youth Music Competition, and his success in the Norwegian Broadcasting Corporation's solo

competition *Virtuos* made him Norway's representative in the Eurovision Young Musicians Contest in 2012, where he also won first prize. In 2013 he received the Arve Tellefsen Music Prize and Karolineprisen, and made his debut with the Oslo Philharmonic Orchestra. He was recently the third Norwegian ever to receive the Borletti-Buitoni Fellowship. He has performed at the Bergen International Festival several times. In 2016 he was chosen to join the training programme the BBC's New Generation Artists Scheme.

Foto: Juventino Mateo

Kian Soltani (f. 1992) ble født inn en persisk musikerfamilie i Bregenz, Østerrike. Som 12-åring begynte studiene hos Ivan Monighetti ved Musikkhøgskolen i Basel. Soltani debuterte som solist som 19-åring i Golden Hall i Musikverein i Wien og ved Schubertiade i Hohenems. Han har vunnet en rekke priser og mottok også et stipend fra Mozart Gesellschaft Dortmund

og er medlem av Anne-Sophie Mutter Foundation. Soltani har optrådt med blant andre Basel Sinfonietta, Helsinki filharmoniske orkester, Latvias nasjonale symfoniorkester og Zagreb filharmoniske orkester, samt på en rekke internasjonale festivaler. Siden 2014 har han studert ved Kronberg-akademiet hos Frans Helmerson.

Kian Soltani, born in Bregenz, Austria in 1992 into a Persian family of musicians, was only 12 when he started studying with Ivan Monighetti at the City of Basel Music Academy. He made his solo debut at 19 in the Golden Hall of the Vienna Musikverein and at the Schubertiade in Hohenems. Soltani has won several prizes, holds a scholarship at the Mozart-Gesellschaft Dortmund and is a member of the Anne-Sophie Mutter Foundation. Orchestras Soltani has performed with include the Basel Sinfonietta, Helsinki Philharmonic Orchestra, Latvian National Symphony Orchestra and Zagreb Philharmonic Orchestra, and he has participated at several international festivals. Since 2014 he has been pursuing further studies at the Kronberg Academy with Frans Helmerson.

Crescendos unge kammergruppe Crescendo Young Chamber Musicians

Foto: Bjørn Wad

Opus13 Strykekvartett

Høsten 2014 ble Opus13 Strykekvartett etablert av fire unge musikere fra Barratt Due musikk-institutt. Kvartetten debuterte etter kort tid, både på landsdekkende radio og på Oslo Quartet Series, som en del av deres talentutviklingsprogram.

In 2014, four young musicians from the Barratt Due Institute of Music founded the Opus13 String Quartet. After a mere few weeks the quartet made its debut both on national radio and in the Oslo Quartet Series.

Sonoko Miriam Welde (f. 1996) er fra Bergen, og begynte å spille fiolin i en alder av fem. I 2014 vant hun NRKs Virtuos og Den norske solistpris, og representerte Norge i Eurovision Young Musicians i Köln. Hun har optrådt på Festspillene i Bergen ved flere anledninger, og på en rekke andre festi-

valer og konserthus. Hun har studert ved Barratt Due musikk-institutt, og studerer nå ved Hochschule für Musik Hanns Eisler, Berlin, hos professor Kolja Blacher, og får ekstraundervisning fra Vilde Frang. I 2016 vant hun Statoilstipendiet, og er tatt opp i Crescendos talentprogram, både som solist og med strykekvartetten Opus13. Sonoko spiller på en fiolin bygget av Alessandro Gagliano, 1714, utlånt av Dextra Musica.

Sonoko Miriam Welde, (born 1996) is from Bergen, and began playing the violin at the age of five. In 2014, she won the Virtuoso competition, arranged by the Norwegian Broadcasting Corporation, and the Norwegian Soloist Award, and represented Norway in the Eurovision Young Musicians competition in Cologne. She has performed at the Bergen International Festival several times, and at many other festivals and concert halls. She has studied at the Barratt Due Institute of Music, and is currently studying Prof. Kolja Blacher at the Hochschule für Musik Hanns Eisler, Berlin, while also receiving lessons from violinist Vilde Frang. In 2016, she won the Statoil scholarship. Sonoko is a participant in the Crescendo mentor programme, both as a soloist and with the string quartet Opus13. She plays a violin built by Alessandro Gagliano, 1714, on loan from Dextra Musica.

Edvard Erdal (f. 1996) er fra Lillehammer og begynte å spille fiolin i en alder av fem. Nå studerer han hos Stephan Barratt-Due ved Barratt Due musikk-institutt. Han har vunnet flere kammermusikkonkurranser med ulike ensembler, og har gjort seg bemerket som en ivrig orkestermusiker, med opptredener som vikar i Oslo-Filharmonien, Bergen Filharmoniske Orkester og Operaorkesteret.

Edvard Erdal (born 1996) from Lillehammer started to play the violin at the age of five, and is currently studying with Stephan Barratt-Due at the Barratt Due Institute of Music. He has won several chamber music competitions with different ensembles, and attracted attention as an eager orchestral musician, with appearances as a substitute in the Oslo Philharmonic Orchestra, Bergen Philharmonic Orchestra and the Norwegian Opera Orchestra.

Michael Grolid (f. 1997) bor i Ås og har spilt fiolin og bratsj i 10 år. Han er for tiden student ved Høyskolen på Barratt Due musikk-institutt med Soon-Mi Chung som lærer. I tillegg til å spille bratsj, komponerer han også musikk, og i 2014 ble hans Overture for hardingfele og orkester fremført av Barratt Due Symfoniorkester i Den Norske Opera & Ballett. I 2015 var Grolid solist med Bergen Filharmoniske Orkester med sin egenkomponerte bratsjkonserter.

Michael Grolid (born 1997) lives in Ås in Eastern Norway, and has played the violin and the viola for 10 years. He currently participates in the Young Talents programme at the Barratt Due Institute of Music, with Soon-Mi Chung as his teacher. He combines the viola with composing. In 2014, the Barratt Due Symphony Orchestra performed his Overture for Hardanger fiddle and orchestra at the Norwegian Opera and Ballet. In 2015, he appeared as a soloist with the Bergen Philharmonic Orchestra, playing his own viola concerto.

Frida Tharaldsen Skaftun (f. 1995) kommer fra Stavanger, og begynte å spille cello i en alder av åtte. Hun studerer for tiden med Ole Eirik Ree ved Barratt Due musikk-institutt. Frida har blitt tildelt flere priser og stipender, blant dem førstepriser i Ungdommens Musikkmeisterskap, Shell-stipendiet, og G9alt-stipendiet.

Frida Tharaldsen Skaftun (born 1995) comes from Stavanger. She started to play the cello at the age of eight, and is currently training with Ole Eirik Ree at the Barratt Due Institute of Music. She has been awarded several prizes and scholarships, among them first prizes in the Norwegian Youth Competition, the Shell Scholarship, and the G9alt Scholarship.

Crescendo-konserter under Festspillene

Seks Crescendo-konserter står på festspillprogrammet i år. Her spiller deltakere og mentorer sammen og med andre, i ulike konstellasjoner.

HÅKONSHALLEN

Fredag 26. mai kl 19:30

Alisa Weilerstein & Jonathan Biss

Med solist Guro Kleven Hagen og strykekvartetten Opus13.

TROLDSALEN, TROLDHAUGEN

Søndag 28. mai kl 13:00

Oktetter m/Jansen, Weilerstein, Biss & unge solister

Med solistene Guro Kleven Hagen, Eivind Holtmark Ringstad og Kian Soltani, samt Edvard Erdal og Michael Grolid fra strykekvartetten Opus13 og fiolinist Ludvig Gudim.

TROLDSALEN, TROLDHAUGEN

Mandag 29. mai kl 18:00

Opus13 m/Vertavokvartetten

HÅKONSHALLEN

Onsdag 31. mai kl 19:30

Weilerstein, Biss og unge solister

Årets mentorer, solister og strykekvartett.

HÅKONSHALLEN

Fredag 02. juni kl 19:30

London Sinfonietta

Med solistene Guro Kleven Hagen, Eivind Holtmark Ringstad og Kian Soltani, samt fiolinist Peter Herresthal og bassist Ida Nielsen.

GRIEGS VILLA, TROLDHAUGEN

Lørdag 03. juni kl 22:30

Alisa Weilerstein

Crescendo er et mentorprogram for unge klassiske musikere i regi av Festspillene i Bergen, Barratt Due musikk institutt og Oslo Filharmonien. Prosjektet støttes av Trond Mohn, Bettina Ford Jebsen, Hans Peter Jebsen, Sparebankstiftelsen DNB, Dextra Musica og Talent Norge.

Crescendo is a mentoring programme for young classical musicians and a joint venture by the Bergen International Festival, Barratt Due Institute of Music and Oslo Philharmonic. The project is supported by Trond Mohn, Bettina Ford Jebsen, Hans Peter Jebsen, The DNB Savings Bank Foundation, Dextra Musica and Talent Norway.

Festspillene takker

Våre offentlige støttespillere

Kulturrådet
Bergen kommune
Hordaland fylkeskommune

Festspillambassadører

Aud Jebsen
Per Gunnar Strømberg Rasmussen
v/Strømberg Gruppen
Ekaterina Mohn
Terje Lønne
Espen Galtung Døsvig v/EGD
Grieg Foundation
Yvonne og Bjarne Rieber v/Rika AS

Hovedsamarbeidspartnere

DNB
DNV GL
Statoil
Bergens Tidende
Dagens Næringsliv

Prosjektpartnere

Kavlifondet
Trond Mohn
Sparebankstiftelsen DNB
– Dextra Musica
GC Rieber Fondene
H. Westfal-Larsen og Hustru Anna
Westfal-Larsens Almennyttige Fond
Herman Friele
Fritt Ord
Anders Sveaas' Almennyttige Fond

Festspillinvestorer

Iwan Eide Knudsen

Festivalpartnere

Morgenbladet
PwC
Telenor
A7 Print
07000 Bergen Taxi
Galleriet
Atea
Handelshøyskolen BI
Avinor
BIR Bedrift
Tesla Bergen
Securitas

Prosjektstøtte

Regionalt forskningsfond Vestlandet
Utenriksdepartementet
Oticon Fonden
FINNO (Finsk-norsk kulturinstitutt)
Norsk-finsk kulturfond
J W Eides Stiftelse
Institut français de Norvège
Sibelius-selskapet i Norge
Music Norway
Bergens Riksmålsforening
Kulturfonden för Finland och Norge
Program for kunstnerisk utviklingsarbeid

Arenaer

Apollon Platebar
Bergen Domkirke
Bergen Kunsthall

Bergen Offentlige Bibliotek
Cornerteateret
Den Nationale Scene
Fana Kulturhus
Fløien Folkerestaurant
Grieghallen
Hengjo i Bekkjarvik
Hordaland Teater
Hotel Ullensvang
Håkonshallen
KODE Kunstmuseene i Bergen
Litteraturhuset i Bergen
Moster Amfi
Oseana Kunst- og Kultursenter
Rekstensamlingene
Solstrand Hotel & Bad
Studio Bergen
Universitetet i Bergen (Aulaen)

Co-produsenter

Bergen Filharmoniske Orkester
Bergen Nasjonale Opera
Carte Blanche
– Norges nasjonale kompani
for samtidsdans
Ingerine Dahl
Stavanger konserthus

Andre partnere og bidragsytere

Agderforskning
Barratt Due musikk-institutt (Crescendo)
Bekkjarvik Gjestgiveri
Bekkjarvik Eiendom AS
Bergen Dansesenter
Bergen Domkor
Bergen kulturskole
Bergen og Hordaland Turlag
Bergen Internasjonale Kultursenter
Bømlo Teater
Café Sanaa
Damsgårdsdagene
Den Grønne Sykkel
Det felles innvandrerråd, Hordaland
Dukkenikkernes teaterverksted
v/Jan Holden
Fana/Ytrebygda Kulturkontor
Fløibanen A/S
Forsvarsbygg nasjonale festningsverk
Griegakademiet
– Institutt for musikk, UiB
Holbergprisen
KODE Komponisthjem
Kritikerlaget
Kulturdepartementet
Lysverket
Norges musikkhøgskole
Norges Musikkorps Forbund
Norsk Komponistforening
NRK
Oslo-Filharmonien (Crescendo)
Prof. Jiri Hlinka Klaverakademiet
Revy & Teaterservice
Siljustøls Venner
Steinway Piano Gallery Oslo
Stiftelsen Kristian Gerhard Jebsen
Stiftelsen Siljustøl
Studentradioen i Bergen
Øvstun Speidergruppe

Crescendo støttes av

Trond Mohn, Bettina Ford Jebsen,
Hans Peter Jebsen,
Sparebankstiftelsen DNB,
Dextra Musica og Talent Norge.

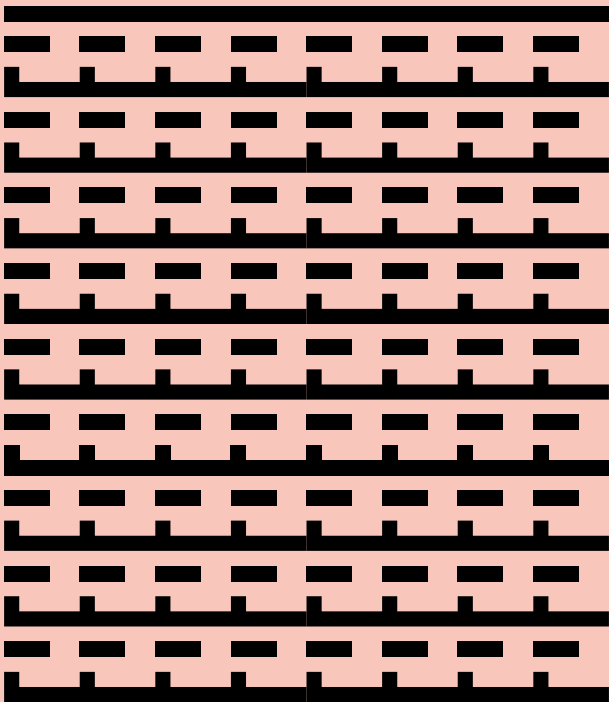
BALANSEKUNST

I DNV GL er vi opptatt av sikkerhet, kvalitet og integritet. Våre ansatte jobber hver dag mot et felles mål: En sikker og bærekraftig fremtid. Vår rolle består ofte i å balansere næringslivets og samfunnets interesser – i hele verden. Vi kaller det balansekunst.

Vårt samarbeid med Festspillene, en av Norges ypperste og mest internasjonale kulturinstitusjoner, understøtter nettopp denne forpliktelsen overfor samfunnet. For kultur og samfunn går hånd i hånd.

Derfor er vi stolt hovedsamarbeidspartner for Festspillene i Bergen.

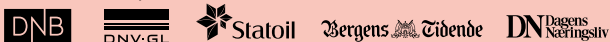
Lær mer om oss på www.dnvgl.com

Festspillene får offentlige tilskudd fra:
Kulturrådet | Bergen kommune | Hordaland fylkeskommune

Festspillambassadører:
Aud Jebsen | Per Gunnar Strømberg Rasmussen v/Strømberg Gruppen | Ekaterina Mohn | Terje Lønne | Espen Galtung Døsvig v/EGD | Grieg Foundation | Yvonne og Bjarne Rieber v/Rika AS

Hovedsamarbeidspartnere:

Redaksjon: Festspillene i Bergen / Design og konsept: ANTI Bergen, www.anti.as / Trykkeri: Bodoni / Formgiving: Sandra Stølen / Foto forside: Nikolaj Lund (oppe t.v.), Cathrine Dokken (oppe t.h.) Juventino Mateo (nede)